

(המשך מעמוד 21)

כי באותו יום היה כל היום בעבודה. ולא היה ברחוב בשעה שנחטפה השרשרת. הוא כפר באשמה. על דוכן העדים עלה גם מעבירו. סיפר כי ביום המיקרה היה הנאשם בעבודה ולא יצא כלל בשעה שנחטפה השרשרת.

עריהגנה נוסף היה צעיר המתגורר בשכונה. הוא שמע במיקרה את תלונת האשה ברחוב ואמר: "אבל אני הייתי שם כשחטפו לך את השרשרת, וזה לא חכה".

אך השופט הרשיע את חכה. הוא פסק כי הוא מאמין למתלוננת. מוצא את חכה שקרן ואת העד שותף לעבירה.

המועד לגוריהרין נדחה. כדי להביא תסקיר של קצין מיבחן, מכיוון שיעקב הוא רק בן 23 ואין לו עבר פלילי. כאשר רחה השופט את המועד. רמו שכדאי כי חכה ינצל את הזמן עד לגוריהרין ויפצה את המתלוננת על השרשרת שנגנבה ממנה. הדבר יועיל לחבה לקראת העונש הצפוי.

הליבה עד הסוף. בינתיים פנה מכר משותף למתלוננת וקבע לה פגישה עם חכה. כדי לגמור את עניין הפיצוי הכספי. יעקב הציע למסור ליריה סכום של 600 אלף שקל כפיצוי על הובע שנגנב. והיא אמרה היתה לחתום על קבלה שניסחה עורכת-הדין של חכה. בקבלה היה כתוב כי הגברת ערבה קיבלה מחבה את הכסף המגיע לה ואין לה כל תביעות נוספות נגדה.

נאשם חכה
רק כדי שיגיד

כאשר קראה ערבה את הכתוב בקבלה. החזירו לרגע פניה והיא הניחה את העט. היא דרשה כי חכה יחתום גם הוא על המסמך — "אני חכה יעקב. מצהיר בזה כי גם לי אין שום תביעה נגד צביה ערבה". הדבר נראה מוזר מאוד, אך יעקב חתם על המסמך שביקשה האשה. והיא חתמה על המסמך שניסחה עורכת-הדין.

חכה הושיט את הכסף לערבה ואמר: "תראי, גברת ערבה, אני נותן לך את הכסף ביד ואני נשבע לך בכל שנועה שאני לא חטפתי את השרשרת שלך". הביטה בו האשה ואמרה: "באמונה שלמה, אני יודעת שזה לא אתה. אבל הלכתי עד הסוף כי אתה ידעת מי עשה את זה ולא רצית להגיד לי".

"עוד לא עיכלתי מה שהיא אמרה וענתי לה: מנסים לי שאת יודעת שזה לא אני" סיפר יעקב חכה להעולם הזה. כהלום רעם הוא לקח את הקבלה והלך לעורכת-הדין שלו. כאשר סיפר לה את המיקרה, היא התעוררה מייד לחומרת דבריה של צביה ערבה.

אם אימנם ידעה כל הזמן שלא חכה הוא הגנב. הרי שעדותה במישרה ובכתיבהמישפט היתה עדות-שקר. היא העלילה על חכה ועלילה והביאה להרשעתו בנימוקישקר.

חכה מיהר לאנשים שהיו עדים לדבריה של ערבה, והחתיים אותם על תצהירים המאשרים כי שמעו את דבריה. הוא ביקש מהשופט את דחיית

הוא יצא למילואים והיא הריקה את הארונות, השאירה אוכל לכלבים ולקחה את שני הבנים לאוסטרליה

אשתי חננה

את ילדי!

עומרי ואורי (באמצע למעלה) במסיבה
מיאזודה מלאה ציורים ומעטפה מלאה מיכתבים

בריחתה של קרן מן הארץ לא לגמרי הפתיעה אותי, סיפר גיל שוורץ. היתה בינו מרידות כבר כמעט שנה. קרן רצתה לחזור לארץ הולדתה, אוסטרליה, ואני נסעתי לשם לפני שנה, כדי לברר את האפשרויות להסתדר שם. אבל מייד הבנתי שזה בלתי-אפשרי. זה לא יהיה טוב לשני הילדים שלנו. טילפנתי לקרן שאני חוזר ארצה ולא חושב לדרת לאוסטרליה. היא נורא כעסה עליי ואפילו לא באה לקחת אותי מנמלה-העופה. מאז היו היי-המישפחה של הוגג שוורץ גרושים. קרן כמעט שלא דיברה עם בעלה והיחסים הירדירו.

במשך השנה האחרונה חשש גיל מפעם לפעם שקרן תפתיע אותו ותיסע לאוסטרליה. אבל הוא לא האמין כי היא תיקח איתה את הילדים. היא ידעה שהם כל חיי. אני משוגע על הבנים שלי, לא האמנתי שהיא תיקח אותם! אמר גיל.

לכן לא הוציא צויעיכוב יציאה מן הארץ נגד אשתו. "לא רציתי להחריף את המתח ביננו וגם, למען האמת, קצת חששתי מקרן. היא היתה כליכך צעקנית לאחרונה, שלא היה לי כוח להיכנס איתה למריבות", הסביר.

בינואר השנה יצא גיל לשרותי מילואים. אחרי יום אחד בצבא קיבל חופשה בלתי-מתוכננת וחזר הביתה. המחזה שקיבל את פניו היה מרהים. הדירה היתה סגורה, ארונות-הילדים היו ריקים. קרן לקחה אתה כל בגדיההקיץ של הילדים ושלה, כי באוסטרליה קיץ כעת. היא לקחה אתה גם את כל אלבומי-המישפחה. היא השאירה על השולחן את תעודות-הזיוף חסין של הכלבים וערימות של בנינו בפנינות החדרים. היא דאגה שהכלבים

גוריהרין, כדי להביא ראיות חדשות ולכטל את הרשעתו. "זה הכל היה טעות של אבא שלי."

הבלונדיים, וגיל היה מטורף אחריהם. למרות המצב הכלכלי הטוב, התחילה קרן להרהר בחזרה לאוסטרליה. לפני שנה שלחה את גיל לברר את אפשרות ההגירה לשם. וכאשר חזר וסירוב בפיו — הפכה מרידה וזועמת.

פרקליטה פיש
באוסטרליה צריכים שתי חתימות

רק אחרי היעלמם של קרן והילדים מצא גיל כי את כרטיסי-הטיסה קנתה במישרד-נסיעות בנתניה. הוא גילה את המקום על פי מכונתה של קרן. שחנתה בחזית המשרד. יחד עם עורכת-דינו מצא גיל מישרד עורכדין רין באוסטרליה שהתחיל לפעול לאיתורם של קרן והילדים.

הילדים — הם הקורבנות

פעם אחת טילפנה אליו קרן מאוסטרליה. היא אמרה לו כי אינה מרשה לו לשוחח עם הילדים והיא מתכוונת למנוע ממנו קשר איתם. עורכדיהרין האוסטרליים כיררו כי קרן הגישה תביעה באוסטרליה, כדי לקבל את החזקה על הילדים. היא התלוננה בתביעה זו על תנאי-חיה בישראל. טענה כי בעלה איננו משתכר מספיק, כי הם גרים בבית ישן ורעוע, וכי מצבם

שמעה את זה, היא לא רצתה לעזוב אותנו, והיא רצתה שאנחנו נעזור לה לגלות את הפושעים האמיתיים", סיפר

סיפורי חייל אוסטרלי

לגיל לא היה מושג לאן נסעו קרן והילדים. הוא שיער, כי היא נסעה לאוסטרליה, מכיוון שזו ארץ-מולדתה. קרן היא גירית שעלתה לישראל מאוסטרליה לפני 15 שנה. אביה של קרולין, שקראה לעצמה בישראל קרן, היה חייל בצבא האוסטרלי. במילחמת העולם השנייה שירת בארץ ואבא אותה מאוד. הוא היה מספר לבתו סיפורים על ארץ-ישראל, והיא החליטה לבוא לר-אות את הארץ.

בשנת 1971 נפגשו המושבניק גיל והגירית קרן והתאהבו אהבת-יבוק. הם נישאו אחרי כמה שבועות. גיל הוא מושבניק המתגורר בבית השיך למישפחה ברמות-השבים. הם גידלו כלבים, טיפחו גינה וחיו חיים יפים. גיל, איש חברתי-מחשבים גדולה, הרוויח יפה ולא מנע מקרן דבר. אולם היא סבלה ממצב-רווחה ופעמיים אף אושפזה. בינתיים נולדו שני הילדים

מושבניק שוורץ
אני משוגע על הבנים שלי"

של הילדים יהיה טוב יותר באוסטרליה. היא גם טענה כי איננה יכולה לחזור לישראל, מכיוון שכאן מחכה לה עונש מאסר של 20 שנה בגלל חטיפת הילדים.

עורכדיהרין האוסטרליים של גיל הגישו כתבי-הגנה וטענו, כי גיל משתכר סכום נכבד מאוד לחורש, כי הבית שבו גרים בני-הזוג הוא אומנם ישן אך איננו רעוע וניתן לשפצו. הם גם טענו כי הילדים היו מאושרים מאוד בישראל. על פי המצב המישפטי בישראל, לא ניתן להאשים את קרן בחטיפת ילדיה. אולם באוסטרליה נראה כי המצב שונה, וכי שם ניתן להאשים בחטיפה אדם המוציא את הילדים מהארץ ללא התימתם של שני ההורים. על כן הגישו עורכדיהרין של גיל תלונה על חטיפה נגד קרן.

גיל לא הונית את התביעה בישראל. הוא פנה לבית-המישפט וביקש להוריות על החזרת הילדים לחזקתו. הדיון יתברר בקרוב.

השבוע קיבל גיל הודעה מעורכדין רינו באוסטרליה, כי יש סיכוי טוב שהדיון שם יסתיים תוך זמן קצר ויהיה צורך באדם שילווה את הילדים מאוסטרליה לישראל במטוס. אני שו שגיל יבוא לשם מייד ויעזור להם לנסח את התצהירים הדרושים למישפט.

"אני יוצא מהארץ עם מיוזודה מלאה ציורים של חברים של אורי מהגן ומעטפה מלאה מיכתבים מילדי הכיתה של עומרי", אמר גיל. "הורדתי עשרה קילו ממישקלי מאז שזה קרה. אני נוסע לאוסטרליה, ואני מקווה לחזור מהר עם הילדים. את קרן אני לא אחזיר איתי. היא אדם חופשי ואנחנו כבר לא נחיה יחד אף פעם. אם אתגרש ממנה אינני יודע עדיין. אני עובר כל גשר כאשר אני מגיע אליו. אני כרגע נמצא במילחמה להצלת ילדי מאכרון והשפעתה ההרסנית של אמם."

חכה. כעת נמצאת הפרשה המוזרה לפני השופט זיורא, שיחליט כיצד לסיימה.